

Фурія). Казвамъ ви, да ли щте направѣхъ добръ или злъ ако се оженѣ за момата, която обичамъ.

Мар. Това зависи отъ честѣта.

Сган. Штѣ направѣхъ ли добръ?

Мар. Споредъ обстоятелствата.

Сган. Штѣ направѣхъ ли злъ?

Мар. Както се случи.

Сган. *(На себе-си)*. Ето ти една друга музика, която ми се не аресва. *(На Марфурія)*. Но, кажете ми, Господинъ философе, да или нѣ!

Мар. Това е намѣренето ми.

Сган. Азъ имамъ голѣма наклонность къмъ момата.

Мар. И това е възможно.

Сган. Башта ѣ ми ѣ обрече.

Мар. Не е невъзможно.

Сган. Знаете ли што има? боѣ се да не би като ѣ зема престане да ме обича.

Мар. И това стая.

Сган. Вие што мислите?

Мар. Че въ работата нема никакво съмнѣние.

Сган. Най-после ако да бѣхте на мѣстото ми, какво щѣхте да направите?

Мар. Незнамъ.

Сган. Што ме съвѣтвате да правѣхъ?

Мар. Штото обичате.

Сган. Штѣ се нукихъ!

Мар. Мнѣ си рѣцѣтъ.

Сган. Да те зематъ дявовете, старий луднийо!

Мар. Ште стане штото е възможно.

Сган. *(Като го удря)*. Чумата да те помете, кучешкий философе!

Мар. Ахъ! ахъ!

Сган. Достойна заплата е мислѣхъ за бленуванията ти.

Мар. О! Какво безчеловѣчие да се отнасящъ къмъ мене съ тоя начинъ, и да биешъ единъ фелософъ като мене!

Сган. Променете, Господинъ философе, начинѣтъ на говоренето, ако обичате, заштото догматитѣ на